

קולנוע

ישראל

אדיפוס שמדיפוס

אדיפוס המלך עושה היסטוריה. זוהי הפעם הראשונה בתולדות ישראל שמוצגת כאן בארץ הצגת בכורה עולמית של סרט שאינו ישראלי (ראה להלן). הדרך בה היצירה הבכורה הזאת ארצה היא תוצאה של השתלשלות מיקרים מרתקת.

חברת יוניברסל, שייצרה את הסרט, החליטה לתת את הבכורה ליוון, משום שאדיפוס נולד שם, ומשום ששם נערכו צילומי הסרט. ההסרטה נסתיימה, נקבע מועד הבכורה, ואז פיתאום הבחין דויד מלאך, שהוא המפיק הבלעדי של חברת יוניברסל בארץ, שהאדיפוס העומד להגיע אליו אינו האדריכל פוס. אצל שחילי נמצא אדיפוס שני, איטלקי במוצאו.

ברור שאפילו באימפריה הישראלית ההוליוודית, לכתוב ולתת את המקום לשני אדריכלים, והיה ברור שהאדיפוס שיופיע ראשון הוא זה שזוכה בקהל.

לכן טילגרף דויד מלאך לחברת יוניברסל, והודיע להם שהבכורה העולמית צריכה להיערך בישראל. מיד, ולא, הוא לא יוכל להקריץ את הסרט בארץ.

החברה היססה. יתן דרשה את זכות הבכורה, אבל ישראל היא, בזמן האחרון, מעצמה שאי אפשר להתעלם ממנה. לאחר דיונים נשלח הסרט דוחף לישראל, ובמוצאי שבת נערכה הבכורה העולמית שלו.

סרטים

הנצח

הוא מודרני

אדיפוס המלך (צפון, תל-אביב: אר-צות'הברית) זה לא מקורי, וכבר מאות שנים עושים את זה, אבל אי אפשר שלא להתפעל עוד פעם ועוד פעם מהטראגדיה העתיקה של סופוקלס, אדיפוס המלך.

אם רוצים, זוהי טראגדיה עתיקה על אדם הבורח מנורו אל קצה העולם, והגורל רודף אותו, מחכה לו כדי להשיג אותו, במקום אליו הגיע. הוא חושב שהוא רואה הכל. יודע הכל. ובעצם הוא עיוור.

אם רוצים, זהו מחזה מודרני המתאר את הגבולות בהם הושם האדם המנסה להתקדם, לעלות, לספס, להגיע, והחוסים המושכים אותו מכונים אותו כמו מריצ'ה.

זה לא רק הנושא הניצחי, המעורר התרגשות כל כך גדולה בצופה. זה גם מיכאל נה העלילה, המושפע מחוקי המחזה הקלאסי, ומגאוניותו העתיקה של המתברר.

העיר תבי סובלת ממגיפה נוראה. שליחם, הנשלחים אל אפולו מודיעים שהמגיפה תשקוט אם יתגלה רוצחו של לאיוס, האיש שמשל על תבי לפני כואו של אדיפוס.

אדיפוס מתחיל לחקור. ככל שהוא חוקר יותר, כך הוא מתקרב אל פיתרון התעלומה, וככל שהוא מתקרב אל פיתרון התעלומה כך הוא מתקרב אל אובדנו, מי שום שבסוף יתגלה שהוא שרצח את לאיוס, שהיה אביו, ונשא לאשה את אשתו, שהיא אמו. המחזה מתחיל בקצב איטי, רגוע, המקהלה מתערכת בעלילה, משתפת בה ומפרשת אותה. ולאט לאט גובר המתח. הפרטים הולכים ומתקבצים כמו עננים שחורים, הכל מצטמצם מתכווץ מעל לראשו של אדיפוס. עד שנמצא האדם האחרון הידוע למסור את המפתח למוצאו של אדיפוס, ואז הכל מתפוצץ מעל לראשו של המלך. אדיפוס הקולנועי, המודרני, יודע בתת ההכרה שלו את מה שיוודע לו רק בסוף, והמאמצים שהוא עושה כדי לגלות את האמת מכונים גם לשחרר אותו מיסוריו הפנימיים, התוקפים אותו בחלומות.

יש מעט מאוד קולנוע בסרט. המצלמה נתנה בעצם רק רקע למחזה. צילומים של הריה החשופים של יוון, איצטדיון עתיק, ופלישביקים בלתי מוצלחים ביותר. השחקן מצויין, כריסטופר פלאמר, נכנס לעורו של אדיפוס ברגעים השקטים שלו, אך אינו מצליח להתמודד עם הרגעים הטראגיים.

הסרט, למרות חסרונותיו, אינו מפרע, אלא להיפך, עוזר להעריך ולהתרגש מהמחזה על כן כדאי לראות אותו.

רוצחים תמימים

בוני וקלייד (סוגרי, תל-אביב: אר-צות'הברית) הולכים לסרט הזה כמו שהולכים

...היא והוא !

היא מחליקה על-פני הים
הוא מחליק על-פניך מבלי שתחוש בו

זכה במשאל העם 1967
כסכין הגלוח המובחר

הנאתך כפולה ומכופלת כי הדיספנסר
משמש לך כמחזיק מפתחות אותו אתה
מקבל **חינם!**

עכשיו דיספנסר של 7 סכיני גלוח (6+1 חינם)

על כל פנים **אדיסון** יותר נעים

